

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **M. D.**, proti žalovanému: **Katastrální úřad pro Olomoucký kraj**, se sídlem Jeremenkova 110/15, Olomouc, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 11. 1. 2023, č. j. 65 A 1/2023-29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **s e v r a c í** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 (třiceti) dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora uvedené věci dne 1. 2. 2023 kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti v záhlaví označenému usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta její žaloba proti usnesení žalovaného o nevyložení Mgr. Š. S. a Bc. S. G. z projednávání věci vedené žalovaným pod sp. zn. V-1391/2022-805.

[2] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka současně s podáním kasační stížnosti nezaplatila soudní poplatek ve výši 5 000 Kč a nepředložila plnou moc udělenou jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, vyzval ji Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 3. 2. 2023, č. j. 5 As 19/2023-6, k zaplacení soudního poplatku (výrok I. citovaného usnesení) a k doložení plné moci udělené advokátovi, resp. k prokázání skutečnosti, že má právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (výrok II. citovaného usnesení), a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. O následcích nesplnění výzvy byla stěžovatelka řádně poučena.

[3] Usnesení č. j. 5 As 19/2023-6 bylo stěžovatelce doručeno ve středu 15. 2. 2023. Posledním dnem patnáctidenní lhůty k zaplacení soudního poplatku a prokázání splnění podmínky podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), tak byl čtvrtek 2. 3. 2023. Stěžovatelka zaplatila soudní poplatek za podanou kasační stížnost dne 21. 2. 2023, tj. včas. Do dnešního dne však nepředložila plnou moc udělenou advokátovi ani nedoložila, že má právnické vzdělání potřebné pro výkon advokacie.

[4] Dne 1. 3. 2023 obdržel Nejvyšší správní soud stěžovatelčino podání označené jako *doplnění kasační stížnosti*, ve kterém vysvětluje, proč plnou moc udělenou advokátovi nepředložila (a ani nepředloží). Stěžovatelka uvedla, že advokátovi v žádném případě plnou moc udělovat nebude, „*neboť s nimi mám tak špatnou zkušenost, že jim nevěřím ani ‚dobrý den‘. Přesto mám právo na soudní ochranu svých základních práv, které se tímto domáhám.*“ Stěžovatelka také vyjádřila přesvědčení, že § 105 odst. 2 s. ř. s. je diskriminační a v rozporu s rovností občanů před zákonem. Postavení advokáta není zárukou poctivosti, ani schopnosti myslet. Povinné zastoupení „*neumožňuje vnášet do práva nové pohledy nezatížené předsudky a zažitými stereotypy soudní praxe, čímž je v právu udržována oborová a profesní slepota*“. Podmiňování hájení práv povinností udělit advokátovi plnou moc je podle názoru stěžovatelky v podstatě uložení povinnosti důvěřovat advokátům a nechat advokáty manipulovat se svými právy. V závěru podání odkázala na čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky, podle něhož dojde-li soud k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito, je v rozporu s ústavním pořádkem, předloží věc Ústavnímu soudu.

[5] Nejvyšší správní soud neshledal důvody, pro které by měl navrhnout Ústavnímu soudu zrušení § 105 odst. 2 s. ř. s. Souladem požadavku zastoupení účastníka advokátem s ústavním pořádkem se Ústavní soud zabýval již ve svém usnesení ze dne 14. 9. 2000, sp. zn. Pl. ÚS 43/2000 (U 32/19 SbNU 293). Rovněž Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 28. 4. 2006, č. j. 8 As 4/2006-93, konstatoval, že přestože se uvedené usnesení Ústavního soudu týkalo § 241 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, který zakotvuje povinnost zastoupení dovolatele bez příslušného právního vzdělání advokátem v řízení o dovolání, lze v něm uvedené závěry vztáhnout i na povinné zastoupení stěžovatele v řízení o kasační stížnosti (obdobně srov. též usnesení Ústavního soudu ze dne 15. 10. 2009, sp. zn. III. ÚS 473/09). Zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti představuje procesní institut, jehož smyslem je poskytnout stěžovateli kvalifikovanou právní pomoc na profesionální úrovni.

[6] Byť stěžovatelka ve stanovené lhůtě vysvětlila, proč nedoložila plnou moc udělenou jí advokátovi a proč tak ani neučiní (viz výše), uvedené důvody s ohledem na shora zmíněná rozhodnutí Ústavního soudu, jakož i Nejvyššího správního soudu neobstojí. Lze tedy uzavřít, že ani na výzvu soudu učiněnou usnesením č. j. 5 As 19/2023-6 stěžovatelka neodstranila překážku v řízení spočívající v nedostatku povinného zastoupení podle § 105 odst. 2 s. ř. s. V řízení nelze pokračovat, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[8] Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti Nejvyšší správní soud současně rozhodl podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, o vrácení již zaplaceného soudního poplatku, a to ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 téhož zákona.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

pokračování

V Brně dne 9. března 2023

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu